

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/8/2019
Identifikačné číslo spisu: 6018200434
Dátum vydania rozhodnutia: 10.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6018200434.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej, v právnej veci navrhovateľa K. W. O., nar. X. V. XXXX, J. S. X, D. D., správcu konkurznej podstaty úpadcu INTREL, a.s., Bellova 696/2, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 404 179, proti odporcovi S. C. H., nar. XX. V. XXXX, A. XX, W., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cbi/2/2018-140 z 20. decembra 2018, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cbi/2/2018-140 z 20. decembra 2018 mení tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a a odporcovi p r i z n á v a proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania.

II. Odporcovi priznáva proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 41Cbi/2/2018-140 z 20. decembra 2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal odporcovi predať, darovať, vložiť do obchodnej spoločnosti, prenajať na čas dlhší ako jeden rok, zaťažiť záložným právom, alebo vecným bremenom, prípadne akýmkoľvek iným spôsobom scudzit' nehnuteľností špecifikované vo výroku uznesenia v prospech odporcu a súčasne rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ v súlade s ustanovením § 326 ods. 1 CSP opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísal tiež skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a tiež k návrhu pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva. V súvislosti s potrebou nariadenia neodkladného opatrenia súd prvej inštancie poukázal na konanie odporcu, ktorý sa zbavuje svojho majetku prevodom na tretie osoby, keď v priebehu konania po nariadení zabezpečovacieho opatrenia uznesením č. k. 41Cbi/2/2018-55 zo dňa 16. júla 2018 uzavrel darovacie zmluvy, ktorými previedol spoluvlastnícke podiely na tretie osoby, konaním ktorým - podľa názoru súdu prvej inštancie - jednoznačne ohrozil a výrazne sťažil prípadnú

ďalšiu exekúciu, keďže speňažovanie spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti je v takomto prípade takmer nemožné a tiež, následne po rozhodnutí súdu, zriadil k nehnuteľnostiam vo svoj prospech vecné bremeno doživotného bývania a užívania. Navrhovateľ tiež predloženými dôkazmi osvedčil danosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj nebezpečenstvo bezprostrednej a reálnej obavy, že exekúcia by v prejednávanej veci mohla byť ohrozená. Záverom uviedol, že v zmysle § 336 ods. 1 a 2 CSP neuložil navrhovateľovi povinnosť podať samotnú žalobu o zaplatenie sumy 228.431 Eur, nakoľko navrhovateľ už žalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 27. augusta 2018 podal. O trovách rozhodol s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP a iba čiastočný úspech obidvoch strán v konaní.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie odporca, navrhujúc ho zmeniť a návrh zamietnuť. Namietal, že škoda nevznikla v príčinnej súvislosti s jeho úkonmi ako správcu konkurznej podstaty, z dôvodu ktorého považuje pohľadávku terajšieho správcu za neoprávnenú. Zdôraznil, že v prejednávanej veci ide o konkurz, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 328/1991 Zb. a podľa neho vrcholným subjektom, ktorý konkurz vedie, je súd. Pohľadávka bola speňažená podľa pokynu sudkyne, a to po riadnej verejnej ponuke v celoštátnom denníku Hospodárske noviny. Napriek jeho pochybnostiam o výške speňaženia, sudkyňa trvala na rýchlom speňažení pohľadávky. Vyslovil názor, že správca nezodpovedá za úkony, ktoré má schvaľovať súd. Napadnuté uznesenie ignoruje zodpovednosť konkurzného súdu za jeho pokyn v konkurze. So zreteľom na uvedené uzavrel, že nie sú splnené zákonné predpoklady pre vydanie napadnutého rozhodnutia, nakoľko nie je daný „vysoký predpoklad“, že pohľadávka bude proti odporcovi judikovaná.

3. Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 8. februára 2019 uviedol, že listom zo dňa 23. novembra 2018 súdu oznámil, že odporca daroval 1 nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX kat. úz. H. svojej dcére a súčasne zriadil k tejto nehnuteľnosti vecné bremeno doživotného bývania a užívania v jeho prospech, pričom bolo jeho chybou, že si nevšimol, že odporca daroval aj druhú polovicu nehnuteľnosti svojmu synovi.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) po prejednaní odvolania bez nariadenia pojednávania (ust. § 385 a contrario) v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (ustanovenie § 379 a § 380 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia.

5. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

8. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že navrhovateľ je zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovieť žalobe je v danom štádiu konania - so zreteľom na všetky okolnosti prípadu - vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia.

9. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľ sa návrhom domáhal nariadenia predmetného neodkladného opatrenia z dôvodu obavy ohrozenia budúcej nožnej exekúcie na uspokojenie pohľadávky

v sume 228.431 Eur, zaplata sa domáha podaním žaloby proti odporcovi z titulu náhrady škody, ktorú mal odporca spôsobiť ako bývalý správca úpadcu INTREL, a.s., so sídlom v Liptovskom Mikuláši v zmysle § 8 ods. 2 zákona. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej aj „ZKV“), a to porušením povinnosti odporcu pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou. Navrhovateľ uviedol, že správca mal spôsobiť škodu tým, že vyplatil obchodnej spoločnosti TMG a.s. Prievidza dobrovoľne časť právoplatne prisúdenej pohľadávky v sume 3.000.000,- Sk a v rámci exekučného konania časť v sume 1.089.183,- Sk, spolu s prisúdenou DPH, prisúdeným úrokom z omeškania a náhradou trov konania. Následne, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 1ObdoV/95/2007-131 z 28. januára 2010 rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 6Obo/303/2006-116 zo 6. septembra 2007, ktorým bola pohľadávka spoločnosti TMG a.s. Prievidza právoplatne priznaná, zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Pohľadávka v sume 4.089.183,- Sk spolu so všetkým jej príslušenstvom (v celkovej výške 228.431,- Eur), ktorú po zrušení rozhodnutia mala spoločnosť TMG, a.s. Prievidza vrátiť úpadcovi, bola následne odplatne postúpená za odplatu 10.000,- Eur záujemcovi KONTO AUDIT s.r.o. Prievidza. Navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdil, že zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatným právnym úkonom a správca speňažil pohľadávku v rozpore so zákonom z dôvodov, ktoré v návrhu bližšie konkretizoval. Odvolací súd z opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 27K/59/2005-Že z 19. augusta 2010 zistil, že odporcovi, ako správcovi konkurznej podstaty, na postúpenie vyššie uvedenej pohľadávky za odplatu 10.000,- Eur udelil súhlas konkurzný súd. So zreteľom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou odporcu, že navrhovateľ neosvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Právo odporcu nakladať s nehnuteľnosťami nebolo preto - podľa názoru odvolacieho súdu - obmedzené v súlade so zákonom, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a na návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

10. Odvolací súd len pre úplnosť poznamenáva, že z výpisov listov vlastníctva založených v spise, a to konkrétne z LV č. XXXX, kat. úz. H. vyplýva, že odporca v čase nariadenia neodkladného opatrenia už nebol vlastníkom nehnuteľností, ktorých sa výrok napadnutého uznesenia týka a z LV č. XXXXX kat. úz. W. vyplýva, že odporca nie je vlastníkom rodinného domu súp. č. XXXX, nachádzajúcim sa na parc. č. XXX a pokiaľ ide o nebytový priestor č. X na X.. poschodí, vchod XX, zapísaný na LV č. XXXXX kat. úz. W., tento nie je dostatočne identifikovaný (chýba bližšie označenie domu, v ktorom sa nebytový priestor nachádza), z dôvodov ktorých by výrok napadnutého uznesenia bol v tejto časti aj materiálne nevykonateľný.

11. Keďže odporca bol v konaní úspešný, odvolací súd mu v zmysle § 396 ods. 1 a 2 CSP a § 255 ods. 1 CSP priznal proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov prvoinštancného aj odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Uznesenie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.